

ภาคผนวก จ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง

จากอาคารบางประเภทและบางขนาด

โดยที่ ได้มีการปฏิรูประบบราชการ โดยให้มีการจัดตั้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขึ้นมา และให้อำนาจกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่เป็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกันเป็นการสมควรให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษ เป็นผู้พิจารณาเห็นชอบกับวิธีการตรวจหาค่ามาตรฐานการระบายน้ำทิ้ง นอกเหนือจากวิธีการที่กำหนดไว้ แผนกรมควบคุมมลพิษ จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด

อาทิอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขโดยมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๗

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“อาคาร” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้น ไม่ว่าจะมิถุนานะเป็นอาคารหลังเดียว หรือเป็นกลุ่มของอาคารซึ่งตั้งอยู่ภายในพื้นที่ซึ่งเป็นบริเวณเดียวกัน และไม่ว่าจะมีท่อระบายน้ำเพื่อเดียว หรือมีหลายท่อที่เชื่อมติดกันระหว่างอาคารหรือไม่ก็ตาม ซึ่งได้แก่

- (๑) อาคารชุด ตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด
- (๒) โรงแรม ตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

- (๓) หอพัก ตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก
- (๔) สถานบริการประเภทสถานอาบน้ำ นวดหรืออบตัว ซึ่งมีผู้ให้บริการแก่ลูกค้า ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ
- (๕) โรงพยาบาลของทางราชการหรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๖) อาคารโรงเรียนเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ อาคารสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนและสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการ
- (๗) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรระหว่างประเทศและของเอกชน
- (๘) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า
- (๙) ตลาด ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข แต่ไม่รวมถึง ท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือกิจการเพาะปลา

(๑๐) กิจการหรือร้านอาหาร

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๓ ให้แบ่งประเภทของอาคารตามข้อ ๒ ออกเป็น ๕ ประเภท คือ

- (๑) อาคารประเภท ก.
- (๒) อาคารประเภท ข.
- (๓) อาคารประเภท ค.
- (๔) อาคารประเภท ง.
- (๕) อาคารประเภท จ.
- ข้อ ๔ อาคารประเภท ก. หมายความว่า อาคารดังต่อไปนี้

- (๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ห้องขึ้นไป
- (๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่พักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๐๐ ห้องขึ้นไป

(๓) โรงพยาบาลของทางราชการ รัฐวิสาหกิจหรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

ที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๓๐ เตียงขึ้นไป

(๑) หอพักที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ ๑๐ ห้อง แต่ไม่ถึง ๕๐ ห้อง

(๒) คลาสที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร

(๓) ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒๕๐ ตารางเมตร

ข้อ ๘ อาคารประเภท จ. หมายความว่า ถึง ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นไม่ถึง ๑๐๐ ตารางเมตร

ข้อ ๙ มาตรฐานความคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ก. ต้องมีค่าดังต่อไปนี้

- (๑) ความเป็นกรดและด่าง (PH) ต้องมีค่าระหว่าง ๕-๙
- (๒) บีโอดี (BOD) ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
- (๓) สารแขวนลอย (Suspended Solids) ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
- (๔) ซัลไฟด์ (Sulfide) ต้องมีค่าไม่เกิน ๑.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
- (๕) สารที่ละลายให้ทั้งหมด (Total Dissolved Solids) ต้องมีค่าเพิ่มขึ้นจากปริมาณสารละลายในน้ำใช้ตามปกติไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๖) ตะกอนหนัก (Settleable Solids) ต้องมีค่าไม่เกิน ๐.๕ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๗) น้ำมันและไขมัน (Fat Oil and Grease) ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๘) ทีเคเอ็น (TKN) ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๕ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๐ มาตรฐานความคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ข. ต้องเป็นไปตามข้อ ๘

เว้นแต่

(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๑ มาตรฐานความคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ค. ต้องเป็นไปตามข้อ ๘

เว้นแต่

(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๓) ซัลไฟด์ ต้องมีค่าไม่เกิน ๓.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๔) ค่าทีเคเอ็น ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๒ มาตรฐานความคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ง. ต้องเป็นไปตามข้อ ๘

(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๓) ซัลไฟด์ ต้องมีค่าไม่เกิน ๔.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๔) ค่าทีเคเอ็น ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๓ มาตรฐานความคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท จ. ต้องมีค่าดังต่อไปนี้

(๑) ความเป็นกรดและด่างต้องมีค่าระหว่าง ๕-๙

(๒) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๓) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๖๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๔) น้ำมันและไขมัน ต้องมีค่าไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๔ การตรวจสอบมาตรฐานการระบายน้ำทิ้งจากการ ให้ใช้วิธีการดังต่อไปนี้

(๑) การตรวจสอบค่าความเป็นกรดและด่างให้กระทำโดยใช้เครื่องมือวัดความเป็นกรดและด่างของน้ำ (PH Meter)

(๒) การตรวจสอบบีโอดีให้กระทำโดยใช้วิธีการอะไซด์โมดิฟิเคชัน (Azide Modification) ที่อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซลเซียส เป็นเวลา ๕ วัน ติดต่อกันหรือวิธีการอื่นที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษให้ความเห็นชอบ

(๓) การตรวจสอบค่าสารแขวนลอยให้กระทำโดยใช้วิธีการกรองผ่านกระดาษกรองใยแก้ว (Glass Fibre Filter Disc)

(๔) การตรวจสอบค่าซัลไฟด์ให้กระทำโดยใช้วิธีการไตเตรท (Titrate)

(๕) การตรวจสอบค่าสารที่ละลายได้ทั้งหมดให้กระทำโดยใช้วิธีการระเหยแห้งระหว่างอุณหภูมิ ๑๐๓ องศาเซลเซียส ถึงอุณหภูมิ ๑๐๕ องศาเซลเซียส ในเวลา ๑ ชั่วโมง

(๖) การตรวจสอบค่าตะกอนหนักให้กระทำโดยใช้วิธีการกรวยอิมฮอฟฟ์ (Imhoff cone) ขนาดบรรจุ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เซนติเมตร ในเวลา ๑ ชั่วโมง

(๓) การตรวจสอบก่อนบันและเพมนการทำให้ผู้ใช้การสัดด้วยตัวละลาย แล้วแยกหา
น้ำหนักของน้ำและเพมน

(๘) การตรวจสอบค่าที่เพิ่มขึ้นให้กระทำโดยใช้วิธีการเจลดาล์ (Kjeldahl)

ข้อ ๕๕ การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคารและจำนวนห้องของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ให้เป็นไปตามวิธีการที่จะกระทำการควบคุมเป็นพิเศษ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๖ วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ ความถี่ และระยะเวลาในการเก็บตัวอย่างน้ำ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๓ ประสงค์ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

บงกช ติยะไพรัช

รู้หมดว่า การกระทำของพรรคชาติและสิ่งแวดล้อม

คำแนะนำของคณะกรรมการมาตรฐาน
ฉบับที่ 1 / 2550
เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการระหว่างนี้ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

การประกอบกิจการสรว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน เป็นกิจการที่บุคคลในลักษณะที่เป็นกิจการที่เป็นอันขาดสุขภาพ ตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติการหารภาษี พ.ศ. 2535 ซึ่งการประกอบกิจการนี้เป็นการใช้วิธีการเข้ามาชุมนุมอยู่ร่วมกันในสรว่ายน้ำ สรวายน้ำ ชาวสวนก็จะมีลักษณะเช่นเดียวกับสรว่ายน้ำ ต้นอาทล่อให้คิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน เนื่องจากมีการก่อสร้างสรวายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกันเพิ่มเติมมากขึ้น ทั้งในสวน สวนสาธารณะ สวนกีฬา สวนสนุก และชุมชนในท้องถิ่นทั่วไป ซึ่งถ้าสรวายน้ำเหล่านี้ขาดการดูแลบำรุงรักษาตามหลักสุขภาพ การอนามัยสิ่งแวดล้อม การดูแลสุขภาพน้ำ รวมทั้งมาตรการด้านความปลอดภัยของบุคคล สรวายน้ำอาจกลายเป็นแหล่งแพร่เชื้อโรคต่างๆ ได้ เช่น โรคเยื่อตาอักเสบ อุจลีสบ โรคผิวหนัง โรคระบบทางเดินหายใจ โรคระบบทางเดินอาหาร รวมถึงโรคโปลิโอติดเรื้อรัง อันมีผลมาจากการใช้สารเคมี เช่น อากาโรไซด์แมลงจากพืช สารเคมี อากาโรไซด์ ไซ แมลงหน้าอก อากาโรไซด์ไฮโซเจน เนื่องจากพืชารเคมี นอกจากนั้นยังรวมถึงยูลิตเห็ดต่างๆ ด้วย

อธิษฐานขอความในมาตรา 10(3) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 คณะกรรมการสาธารณสุขฯ จึงได้เปิดในคราวการประชุมครั้งที่ 43-3/2549 เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2549 เห็นชอบให้ออกคำแนะนำแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อกำหนดท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการควบคุมเกี่ยวกับดูแลการประกอบกิจการระหว่างนำเรือกิจการอื่นในท่าเรือเดียวกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 กรณีที่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด มีการประกอบกิจการระหว่างทะเลและกิจกรรมในทำนองเดียวกัน ราชการส่วนท้องถิ่นอาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดให้กิจกรรมดังกล่าว เป็นกิจการที่ต้องควบคุมให้อยู่ในบังคับได้ ตามมาตรา 32 (1) แห่งพระราชบัญญัติการบริหารงานเทศ พ.ศ. 2535

ข้อ 2 เพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือกำกับดูแลงานประกอบกิจการสรวาย
นั้นหรือกิจการอื่นๆ ในทางอ้อมด้วยกัน ราชการส่วนท้องถิ่นอาจพิจารณาออกข้อกำหนดของ
ท้องถิ่น กำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขทั่วไป ให้ผู้ดำเนินการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพหรือ
คุณสมบัติของสถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ตาม
มาตรา 32(2) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ตามหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะใน
การควบคุมการประกอบกิจการสรวายน้ำหรือกิจการอื่นๆ ในทางอ้อมด้วยกันที่แนบมาพร้อมนี้

ข้อ 3 กรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นโดยออกข้อกำหนดของท้องถิ่นว่าด้วยการ
ประกอบกิจการสรวายน้ำหรือกิจการอื่นๆ ในทางอ้อมด้วยกัน ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ และ
ประชาสัมพันธ์แจ้งข้อกำหนดของท้องถิ่นดังกล่าวเพื่อให้ผู้ใช้ประกอบกิจการได้ทราบโดยทั่วกันด้วย ทั้งนี้
เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้ต่อไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 20 มกราคม ๒๕50

(นายประยูร นุชวางวิโรจน์)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

หลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะ

ในการควบคุมการประกอบกิจการสรวายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทางอ้อมด้วยกัน

กำหนดนี้ให้ใช้กับการสรวายน้ำที่เป็นบริการสาธารณะ(public swimming pool)
เช่น กิจการสรวายน้ำที่ให้บริการแก่ประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งรวมถึงสรวายน้ำที่เป็นส่วนน้ำ สวนสนุก
ที่มีลักษณะเช่นเดียวกับสรวายน้ำที่ให้บริการในลักษณะเพื่อการพักผ่อนสรวายน้ำที่เกิดให้บริการ
สาธารณะที่มีไว้เพื่อการพักผ่อนสรวายน้ำ เช่น สรวายน้ำที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้เพื่อสาธารณะ
ประโยชน์ รวมทั้ง สรวายน้ำที่เป็นของสโมสรของโรงงานที่บริการเฉพาะพนักงาน หรือหน่วยงาน
องค์กรที่บริการในลักษณะเฉพาะ ยกเว้นสรวายน้ำส่วนบุคคลหรือที่มิได้ให้บริการแก่สาธารณะ

1. สถานที่ตั้ง

1.1 สถานที่ตั้ง ควรห่างจากแหล่งซึ่งอาจทำให้เกิดการปนเปื้อนน้ำในสรวายน้ำ
เช่น สถานที่เลี้ยงสัตว์ สถานที่ทิ้งหรือรวบรวมมูลฝอย เป็นต้น

1.2 ควรมีรั้วหรือกำแพงเพื่อชุมชนและผู้ประกอบการโดยรอบผู้ใช้บริการ และเพื่อป้องกัน
ไม่ให้บุคคลภายนอกเข้าไปได้รับอนุญาตไปใช้สรวายน้ำ ในช่วงที่ไม่เปิดให้บริการ รวมทั้งป้องกันสัตว์ที่พา
ในบริเวณสรวายน้ำ

1.3 สถานที่ตั้งและบริเวณของสรวายน้ำ รวมทั้งระบบสาธารณูปโภคต้องอยู่ใน
พื้นที่รอบในถึง พื้นดินแข็งแรง ไม่ทรุดง่าย อยู่ในบริเวณที่มีไฟฟ้า และน้ำประปาเพียงพอ มีทางเข้าออก
สะดวก

2. สรวายน้ำและอาคารประกอบ

2.1 โครงสร้างสรวายน้ำ ควรสร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก หรือวัสดุที่มีความมั่นคง
แข็งแรง น้ำซึม ไม่ผุ ผนังเรียบ อยู่ในสภาพดี และทำความสะอาดง่าย

2.2 ต้องมีรางระบายน้ำ ล้นมีฝาปิดรอบสรวายน้ำ มีความกว้าง 30-40 เซนติเมตร
ไม่เป็นสนิม แข็งแรง ทำความสะอาดง่าย อยู่ในสภาพดี และไม่มีน้ำล้นออกจากราง

2.3 ต้องมีอุปกรณ์เครื่องมือสำหรับใช้ทำความสะอาดสรวายน้ำ ได้แก่ เครื่องดูดตะกอน
แปรงขัดสระบันไดลaddersและพลายเหล็ก รวมทั้งตะแกรงขังน้ำวัดอุณหภูมิ

2.4 ต้องมีท่อกว้างสำหรับใช้เป็นทางเดินรอบสรวายน้ำ มีความกว้างไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร
ไม่ลื่น ไม่มีน้ำขัง ทำความสะอาดง่าย

2.5 กรณีที่สรวายน้ำได้มีการใช้ระบบการไหลเวียนน้ำเป็นแบบระบบสปีลมเมอร์
ควรต้องมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากนกน้ำด้วย

2.6 ทราบถึงแหล่งน้ำ มีปริมาณความลึกหรือเขตเกษตรที่ความลึกที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ในกรณีนี้สระว่านนั้นมีขนาดลึกตั้งแต่ 1.5 เมตรขึ้นไป โดยได้วัดและแสดงความลึกเป็นระยะๆ อย่างน้อย 3 ระยะ

2.7 ต้องจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอทั่วบริเวณสระว่านน้ำ เพื่อให้มองเห็นได้ชัดเจน ในกรณีที่มีการเปิดใช้สระในเวลากลางคืน

2.8 อาคารประกอบอาคารชั่วคราวคลุมเงาแข็งแรง พื้นเรียบ ไม่ลื่น ไม่ดูดซับน้ำ ทำความสะอาดง่าย พื้นลาดเอียงเล็กน้อยเพื่อระบายน้ำได้ดี

2.9 พื้น ควรทำด้วยวัสดุแข็งแรง เรียบ ไม่ดูดซับน้ำ ทำความสะอาดง่าย ไม่ลื่น อยู่ในสภาพดี

สภาพดี

2.10 จัดให้มีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ตู้เก็บสิ่งของ ที่วางหรือเก็บรองเท้า สำหรับผู้ใช้บริการในบริเวณทางเข้าสระว่านน้ำ และใช้จำนวนเพียงพอ

2.11 จัดให้อ่างล้างมือ บริเวณล้างตัวก่อนลงสระ และที่อ่างเท้า ทางเข้าบริเวณสระว่านน้ำ และดินของบริเวณในถังเท้าเพื่อป้องกันโรคติดต่อ

2.12 มีการรักษาความสะอาดรอบอาคารประกอบและพื้นที่โดยรอบอย่างสม่ำเสมอ

2.13 ดูแลให้มีการนำสัตว์เลี้ยงชนิดเข้าไปในบริเวณสระว่านน้ำ หรืออาคารประกอบ

3. ข้อปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการ

3.1 จัดให้มีผู้ควบคุมดูแล ซึ่งผ่านการฝึกอบรมการดูแลคุณภาพน้ำในสระว่านน้ำตามหลักสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพน้ำ และการดูแลรักษาสระว่านน้ำ

3.2 ต้องมีเจ้าหน้าที่ที่มีความปลอดภัยประจำสระ (Life guard) อย่างน้อย 1 คน ต้องใช้บริการไม่เกิน 100 คน กรณีที่เกิน 100 คน เกษทอง 100 คน ให้คิดเป็น 100 คน และต้องให้ผู้ที่มีความชำนาญในการว่านน้ำและผ่านการอบรมการช่วยชีวิตคนจมน้ำ สามารถให้การปฐมพยาบาลได้ โดยต้องอยู่ประจำสระว่านน้ำตลอดเวลาที่เปิดบริการ

3.3 ต้องมีการจัดการและควบคุมคุณภาพน้ำให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้

3.3.1 ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH)	7.2 – 8.4
3.3.2 คลอรีนอิสระ (Free chlorine)	0.6 1.0 ส่วนในล้านส่วน
3.3.3 คลอรีนที่รวมกับสารอื่น (Combined chlorine)	0.5 – 1.0 ส่วนในล้านส่วน
3.3.4 ค่าความเป็นด่าง (Alkalinity)	80 100 ส่วนในล้านส่วน
3.3.5 ความกระด้าง (Calcium hardness)	250 -600 ส่วนในล้านส่วน
3.3.6 กรดไซยาไนด์ (Cyanuric acid)	30-60 ส่วนในล้านส่วน
3.3.7 คลอรีนไวท์ (Chloride)	ไม่เกิน 600 ส่วนในล้านส่วน

3.3.8 แอมโมเนีย (Ammonia)

ไม่เกิน 20 ส่วนในล้านส่วน

3.3.9 ไนเตรต (Nitrate)

ไม่เกิน 50 ส่วนในล้านส่วน

3.3.10 โคลิฟอร์มทั้งหมด (Total Coliform Bacteria) น้อยกว่า 10 คอลี 100 นิออลิธร โคลิฟอร์มที่เย็น (Most Probable Numbers) ในอัตราส่วน 100 มิลลิตร

3.3.11 ตรวจไม่พบฟิโคล โคลิฟอร์ม (Fecal coliform)

3.3.12 ตรวจไม่พบจุลินทรีย์หรือตัวแบ่งซึ่งมีฤทธิ์ทำให้เกิดโรค (ได้แก่ *Salmonella*, *Shigella*, *Campylobacter*, *Clostridium*)

3.4 จัดให้มีการเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำ ตามเกณฑ์มาตรฐานดังนี้

3.4.1 การเก็บตัวอย่างต้องทำอย่างน้อย 2 จุด โดยเก็บจากส่วนลึกและส่วนตื้น ขณะที่มือผู้ใช้สระว่ายเข้ามายังน้ำ

3.4.2 ตรวจวิเคราะห์ปริมาณคลอรีนอิสระคงเหลือ และค่าความเป็นกรด-ด่าง อย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง ก่อนเปิดและหลังปิดบริการ หากผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมาก หรือเป็นวันที่มีแสงแดดจัดควรตรวจวัดปริมาณคลอรีน และค่าความเป็นกรด-ด่างในระหว่างวันด้วย กรณีใช้คลอรีนชนิดกรดหรือคลอรีนไฮโปคลอไรต์ ควรตรวจหาค่ากรดโดยวิธีดังว่า

3.4.3 ตรวจวิเคราะห์ปริมาณ โคลิฟอร์มทั้งหมด (Total Coliform Bacteria) และฟิโคล โคลิฟอร์ม (Fecal coliform) อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

3.4.4 ตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำทางเคมี และชีวภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐานตามที่กำหนดในข้อ 3.3 กรณีมีข้อสงสัยอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อประกอบการพิจารณาขอหรือต่อใบอนุญาต

3.5 จัดหาเครื่องมือสำหรับตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำไว้ประจำ รวมทั้งการฝึกตรวจวิเคราะห์ และข้อมูลอื่นที่จำเป็น ดังนี้

3.5.1 เครื่องมือที่ใช้ตรวจวิเคราะห์ปริมาณคลอรีน ซึ่งสามารถตรวจวิเคราะห์ได้ในช่วง 0.2 2 ส่วนในล้านส่วน

3.5.2 เครื่องมือที่ใช้ตรวจวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด-ด่าง ต้องสามารถตรวจวัดได้อย่างน้อยในช่วง 3-9 และสามารถอ่านค่าได้ช่วงละ 1

3.5.3 มีการบันทึกข้อมูลจำนวนผู้ใช้สระว่านน้ำในแต่ละวัน แยกเพศและอายุ ระยะเวลาที่ใช้สระว่านน้ำ

3.6 ต้องจัดให้มีป้ายแสดงข้อมูลเปิดน้ำสำหรับผู้ใช้บริการติดไว้ในบริเวณสระว่านน้ำ ให้มองเห็นชัดเจน และควรมีข้อความอย่างน้อยดังนี้

- 3.6.1 ต้องสวมชุดว่ายน้ำที่สะอาด
- 3.6.2 ต้องชำระล้างร่างกายก่อนลงสระทุกครั้ง

- 4.7 ห้ามขุดบ่อรี คั้นน้ำหรือรับประปาทางทหารในท้องถิ่นตามเดิม
- 4.8 ดูแลความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ หากสารเคมีหกรั่วไหล ต้องทำความสะอาดทันที
- 5. การจัดการสิ่งปฏิกูล น้ำเสีย และมูลฝอย
 - 5.1 จัดให้มีถังขยะ ทิ้งขยะ และการบำบัดสิ่งปฏิกูลดังนี้
 - 5.1.1 มีห้องน้ำ ห้องส้วมแยกจากกัน โดยมีแยกและจำนวนตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1.2 ลักษณะของห้องส้วม การบำบัด และการกำจัดสิ่งปฏิกูลต้องถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล
 - 5.1.3 ห้องดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำวันทันทีเปิดให้บริการ
 - 5.1.4 ภายในห้องน้ำควรจัดอุปกรณ์ทำความสะอาดจำเป็นและเหมาะสม
 - 5.2 มีการบำบัดน้ำเสียให้มีคุณภาพให้มาตรฐานก่อนระบายสู่หรือระบายน้ำสาธารณะซึ่งผ่านประกอบอาคารจัดการน้ำเสีย ประกอบด้วย
 - 5.2.1 จะเร่งรัดมูลฝอย สำหรับดินสุมูลสลายจากน้ำเสีย
 - 5.2.2 ระบายรวบรวมน้ำเสีย นำจากส่วนต่างๆของอาคารไหลมารวมกันที่ถังรวบรวมน้ำเพื่อรอการบำบัด น้ำที่สลายออกจากถังรวมนี้จะไหลเข้าสู่อ่างบำบัด
 - 5.2.4 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีวิธีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญและกลิ่นคาวส่งผลกระทบต่อชุมชน
 - 5.2.5 รางระบายน้ำทั้ง รางหรือท่อสำหรับระบายน้ำทั้ง ควรมีตะแกรงวางปิดรางเพื่อกรองเศษผงต่างๆ และป้องกันหนู นอกจากนี้รางเปิดของท่อระบายน้ำออกสู่สาธารณะควรระวังที่จะมีการปิดเพื่อป้องกันหนูด้วย
 - 5.3 จัดให้มีการจัดการมูลฝอยดังนี้
 - 5.3.1 ควรมีการคัดแยกมูลฝอยและมีการขนย้ายมูลฝอยแยกตามประเภท
 - 5.3.2 มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่เพียงพอตามหลักสุขาภิบาล
 - 5.3.3 ห้ามทิ้งขยะมูลฝอยตามถนนหรือตามไหล่ทางหรือตามริมถนนหรือตามริมทาง
 - 5.3.4 ระบายมูลฝอยจากภาชนะรองรับมูลฝอยใส่ถังที่ปิดฝอยหรือใส่ถุงพลาสติกแล้วนำไปทิ้งตามจุดที่เทศบาลกำหนด
 - 5.3.5 กำจัดมูลฝอยด้วยวิธีที่ถูกต้องตามกฎหมาย และนำไปตามข้อกำหนด
 - 5.3.6 ดูแลให้มีการทิ้งมูลฝอยแยกจากภาชนะในสถานที่สาธารณะและ

- 3.6.3 ผู้ที่เป็นโรคตาแดง โรคผิวหนัง เป็นหวัด ไข้หวัดใหญ่ หรือโรคติดต่ออื่นๆ ห้ามลงเล่นในสระว่ายน้ำ
- 3.6.4 ห้ามนำสัตว์เลี้ยงเข้าไปในบริเวณสระว่ายน้ำ
- 3.6.5 ห้ามใช้ส้วมสาธารณะ ใช้น้ำฉ่ำ หรือสิ่งปฏิกูลลงในน้ำ
- 3.6.6 ห้ามทิ้งขยะลงในสระ
- 3.6.7 ห้ามเวลาผู้ใช้บริการบ่อที่สกปรกที่สุด ทิ้งขยะลงในบ่อสาธารณะ
- 3.6.8 วิธีการบูรณะบ่อสาธารณะด้วยตนเอง
- 3.7 ต้องดูแลบำรุงรักษาเครื่องกรองน้ำตามระยะเวลาที่กำหนดเพื่อให้ใช้งานได้เต็มประสิทธิภาพ
- 4. การจัดการเกี่ยวข้องกับสารเคมี
 - 4.1 สถานที่เก็บสารเคมี ต้องมีป้ายระบุว่า “สถานที่เก็บสารเคมีอันตราย” และ “ห้ามเข้า” มีการระบายน้ำทิ้ง และมีการป้องกันน้ำซึมเข้าภาชนะบรรจุสารเคมี และมีการจัดการเก็บสารเคมีเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
 - 4.2 สารเคมีที่ใช้ต้องมีการระบุชื่อสารเคมี ส่วนผสม หรือส่วนประกอบที่เป็นอันตราย วิธีการใช้และวิธีการในการเก็บรักษาในภาชนะบรรจุ หรือตามข้อกำหนดกำหนด
 - 4.3 ในการใช้สารเคมีต้องปฏิบัติตามที่ระบุไว้ในฉลาก และให้นำสารเคมีทั้งหมดมาใช้ในกรณีที่ไม่มีความจำเป็นในการเก็บรักษาสารเคมีในภาชนะบรรจุนี้ในขณะที่ไม่ได้ใช้
 - 4.4 สถานที่ทำงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเคมี ต้องมีแสงสว่างเพียงพอ เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุขึ้นเนื่องจากทัศนวิสัยที่ไม่สามารถมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน คำมาตรฐานแสงสว่างในบริเวณต่างๆ ควรเป็นดังนี้
 - ห้องเก็บของสารเคมีไม่น้อยกว่า 100 ลักซ์
 - ห้องเครื่องกรองน้ำไม่น้อยกว่า 50 ลักซ์
 - ห้องหรือสถานที่ที่เก็บสารเคมีไม่น้อยกว่า 50 ลักซ์
 - 4.5 ต้องมีมาตรการในการป้องกันการสัมผัสสารเคมีของพนักงาน เช่น กำหนดจุดเคาน์เตอร์ทำงานที่ปลอดภัย จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมให้พนักงาน รวมทั้งประเมินการสัมผัสสารเคมีกับร่างกายของพนักงานที่ทำงานที่เก็บสารเคมี และมีผลใช้ให้เจ้าหน้าที่ควรตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ
 - 4.6 ในขณะทำงานกับสารเคมี ให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสม เช่น สวมหน้ากาก และสวมถุงมือป้องกันสารเคมี เป็นต้น

အလွန်အမင်း

- ## 7. การป้องกันควบคุมสัตว์และแมลงนำโรค

8. การดูแลสุขภาพและภาวะปลอดภัย

- ## 8.2 จัดให้มีอุปกรณ์ช่วยชีวิต ดังนี้

- 8.8.2.2 **ช่วงชีวิต** พบได้แพร่หลายภายใน 15 ปี หรือที่คนไทยเรียก

- 8.2.4 การแข่งขันภายใน ให้ความสำคัญกับผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่ภาค กทม. กว. กส. | พฤศจิกายน

- ประจำตำบลบ้านและอยู่ในบริเวณที่ใกล้ที่สุด

๑. เหตุการณ์

มีการเผยแพร่แบบให้เกิดเหตุร้าย ซึ่งมาจากกิจกรรมการค้าและการต่าง

[illegible]